

**LÄNSRÄTTEN I
STOCKHOLMS LÄN**
Migrationsdomstolen

DOM
2008-02-20
Meddelad i
Stockholm

Mål nr
UM 4660-06
Avdelning 9

KLAGANDE

1. Samuel Arustamjan, 590722
2. Susanna Danielian, 740112
3. Haik Danielian, 940719
4. David Danielian, 961004
5. Valerik Danielian, 980511

Samtliga med adress:
c/o Enheten Ånge
Box 61
841 21 Ånge

Ombud och offentligt biträde för samtliga:
Advokat Lars Lindblom
Advokaterna i Sundsvall KB
Box 1009
851 11 Sundsvall

MOTPART

Migrationsverket
Förvaltningsprocessenheten i Solna
Box 507
169 29 Solna

ÖVERKLAGAT BESLUT

Migrationsverkets beslut den 2 maj 2006, dnr 9-486398, 9-763022,
9-763026, 9-763035 och 9-763040, se bilaga 1

SAKEN

Uppehållstillstånd enligt utlänningslagen (2005:716) - UtL

DOMSLUT

Migrationsdomstolen avslår överklagandet.

Migrationsdomstolen fastställer ersättning till advokat Lars Lindblom som offentligt biträde till 17 689 kronor, varav 12 703 kronor för arbete, 1 449 kronor för utlägg och 3 537 kronor för mervärdesskatt.

Dok.Id 68870

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
115 76 Stockholm	Tegeluddsvägen 1	08-561 680 00 E-post: lansrattenistockholm@dom.se	08-561 686 55	måndag – fredag 09:00-15:00

YRKANDEN M.M.

Familjen Arustmjjan/Danielian yrkar att de beviljas uppehålls- och arbetstillstånd samt flyktingförklaring och resedokument i första hand på skyddsskäl och i andra hand på grund av synnerligen ömmande omständigheter. Till stöd för överklagandet vidhåller de vad som har anförts hos Migrationsverket med tillägg av i huvudsak följande.

Migrationsverkets har utredningsskyldighet och bevisböra för påståendet att familjen sannolikt är ryska medborgare. Detsamma gäller att det inte kan uteslutas att familjen är medborgare i Azerbajdzjan eller Armenien. Anledningen till att familjen inte har ansökt om ryskt medborgarskap beror på rädsla för att skickas tillbaka till Azerbajdzjan. I Ryssland var de på grund av sitt kaukasiska ursprung utsatta dels från polisens sida, dels från organisationen Kuban som samarbetar med polisen. I Sverige har Samuel Arustamjan vid flera tillfällen tvångsvårdats på psykiatrisk klinik på grund av suicidrisk och det finns beträffande honom alltjämt en kronisk suicidrisk. Äldste sonen Haik har regelbunden kontakt med barn- och ungdomspsykiatriska mottagningen på Sundsvalls sjukhus. Han är orolig, lider av sömnsvårigheter och skriker ibland i sömnen. Sannolikt mår även de övriga barnen dåligt. Familjen har, bortsett från ett kortare avbrott, vistats i Sverige sedan 2002 och anpassat sig väl till svenska förhållanden. Familjen bör beviljas uppehållstillstånd i vart fall på grund av den långa vistelsetiden och anpassningen till Sverige. Det föreligger synnerligen ömmande omständigheter.

Till stöd för uppgivna omständigheter har bl.a. följande handlingar givits in. Journalanteckningar angående Samuel Arustamjan förda vid psykiatriska kliniken, Sundsvalls sjukhus mellan november 2005 och januari 2007, journalanteckningar angående Haik Danielian förda vid barn- och ungdomspsykiatriska kliniken (BUP), Sundsvalls sjukhus mellan februari och maj 2007,

intyg gällande Haik Danielian utfärdat den 20 augusti 2007 av kuratorn Gun Hägglöf och sjuksköterskan Britt Stadin, BUP, intyg angående David och Valerik Danelians deltagande i skolundervisningen, intyg från skolans rektor angående Haik Danelian. Rädda Barnen har givit in skrivelse där det framförs att barnens situation bör beaktas med hänvisning till FN:s barnkonvention.

Migrationsverket bestrider bifall till överklagandet och anför i huvudsak följande. Samuel Arustamjan har givit in ett intyg om borttappat pass. Intyget är från 1999 och har en sovjetisk stämpel. Sovjetunionen var då upplöst sedan åtta år tillbaka. Om intyget är äkta är det än mer märkligt att Samuel Arustamjan inte skulle vara registrerad som medborgare i Ryssland då han dels anmält passförlusten, dels enligt stämpel på baksidan av intyget stod som folkbokförd i staden Krasnodar, Ryssland. Eftersom han haft en folkbokföringsadress så har han haft möjlighet att erhålla uppehållstillstånd i Ryssland. Till styrkande av detta åberopas Udlændingestyrelsen, Rapport fra flyvende attaché mission til Aserbajdsjan, Armenien og Rusland, 14 juni – 1 juli 2000, avsnitt 6.1 – 6.2.3 och lagen om medborgarskap i Ryska Federationen. Vad gäller den övriga familjen så har de bott tillsammans i samma stad under hela tiden vilket förutsätter att de är registrerade som ryska medborgare. Enligt verket har familjen en laglig rätt att erhålla ryskt medborgarskap. Migrationsverket anser inte att familjen gjort sannolikt att de skulle vara flyktingar eller skyddsbehövande i övrigt enligt utlänningslagen.

Vad därefter gäller synnerligen ömmande omständigheter är verkets uppfattning att den i målet ingivna medicinska dokumentationen inte styrker att Samuel Arustamjan skulle vara kroniskt suicidal. Det har heller inte framkommit att David och Valerik Danielian skulle lida av några allvarliga fysiska eller psykiska problem. Att barnens hälsa och utveckling skulle komma att ta skada vid ett återvändande är inte visat. Det är heller inte visat att

familjemedlemmarnas hälsotillstånd idag skulle vara så allvarligt att det i sig skulle vara tillräckligt för att bevilja uppehållstillstånd. Vistelsetiden i Sverige är avsevärd även om lång tid har utgjorts av illegal vistelse. Bestämmelsen om synnerligen ömmande omständigheter är en undantagsbestämmelse avsedd att tillämpas restriktivt. Då det är anpassningen till Sverige och inte enbart vistelsetiden som är avgörande vid bedömningen finns enligt verket inte skäl att medge bifall till överklagandet på grund av synnerligen ömmande omständigheter.

DOMSKÄL

Migrationsverket har i sitt beslut redogjort för bestämmelserna i 4 kap. 1 - 3 §§, 5 kap. 1 § och 6 § samt 8 kap. 7 § utlänningslagen.

I fall som rör ett barn skall särskilt beaktas vad hänsynen till barnets hälsa och utveckling samt barnets bästa i övrigt kräver (1kap. 10 § UtL).

Varje asylansökan skall prövas individuellt och en samlad bedömning skall göras av de uppgifter som framkommit i ärendet, dvs. bl.a. sökandens egen berättelse tillsammans med vad som är allmänt känt om förhållandena i hemlandet. Utgångspunkten är att bevisbördan ligger hos den asylsökande. Beviskravet får dock inte ställas alltför högt när det rör sig om påståenden om risk för förföljelse eller om risk för dödsstraff, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Någon fullständig bevisning som klart styrker en sådan risk kan sällan läggas fram. Sökandens berättelse bör därför godtas om den framstår som trovärdig och sannolik (prop. 2005/06:6 s. 12 och prop. 1996/97:25 s. 98 och 294). Vid bedömningen av trovärdigheten bör normalt fästas vikt vid att berättelsen är sammanhängande och inte präglas av motstridiga uppgifter. Påståendena får heller inte strida mot allmänt kända fakta. Betydelse i trovärdighetshänseende tillmäts också det förhållandet, att berättelsen till sina huvuddrag förblir oförändrad under asylprövningen i olika instanser.

För att de åtgärder som utlänningen fruktar skall anses som förföljelse krävs att de har en viss intensitet. Förföljelse måste dessutom rikta sig mot utlänningens liv eller frihet eller avse någon annan allvarlig kränkning av de mänskliga rättigheterna (se prop. 2005/06:6 s.10).

Migrationsdomstolens bedömning

Skyddsbehov

Familjen Arustamjan/Danielian saknar identitetshandlingar. Migrationsdomstolen finner mot bakgrund av vad som framkommer i målet att familjens behov av skydd skall prövas mot Ryssland, Azerbajdzjan och Armenien.

Inte i något av dessa tre länder är förhållandena sådana att asylsökande därifrån, oavsett etnisk tillhörighet, generellt kan ges uppehållstillstånd på grund av skyddsbehov. En individuell prövning av det uppgivna skyddsbehovet måste dock alltid göras i varje enskilt fall.

Migrationsdomstolen konstaterar att de uppgivna skyddsskälerna inte stöds på annat sätt än genom Samuel Arustamjans och Susanna Danielians egna ut-sagor. Oavsett detta noteras att familjen inför prövningen av deras asylskäl gentemot Ryssland inte i sak bemött verkets uppgift att de har lagliga möjligheter att erhålla ryskt medborgarskap eller uppehållstillstånd i Ryssland. Migrationsdomstolen noterar också att familjen avstått från att begagna sig av de rättsmedel som den ryska lagstiftningen ställer till förfogande för skydd mot olaga myndighetsutövning från polis, olaga diskriminering och kriminalitet. Familjen Arustamjan/Danielian har således inte visat att de ryska myndigheterna saknar vilja eller förmåga att bereda dem sådant skydd.

Utan att bagatellisera omfattningen eller skadeverkan av uppgivna trakasserier, kränkningar och övergrepp i Ryssland anser migrationsdomstolen att familjen Arustamjan/Danielian inte heller har visat att det rör sig om förföljelse i utlänningslagens mening. De har inte gjort sannolikt att de i Ryssland har anledning att för framtiden hysa välgrundad fruktan för flyktinggrundande förföljelse. Det som anförs gentemot Azerbajdzjan och Armenien visar inte att familjen i något av dessa länder har anledning att för framtiden hysa välgrundad fruktan för flyktinggrundande förföljelse.

Migrationsdomstolen finner således att familjen Arustamjan/Danielian inte har gjort sannolikt att de vid ett återvändande till Ryssland, Azerbajdzjan eller Armenien riskerar sådana åtgärder eller omständigheter som enligt utlänningslagens definition konstituerar skyddsbehov i övrigt. Uppehållstillstånd på grund av skyddsskäl kan då inte beviljas. I denna bedömning har hänsyn till barnens bästa vägts in. Vid sådana förhållanden saknas skäl för flyktingförklaring samt att utfärda resedokument.

Synnerligen ömmande omständigheter

Redan av ordalydelsen i 5 kap. 6 § utlänningslagen framgår att denna tillståndsgrund är av undantagskaraktär. Bestämmelsen skall tillämpas restriktivt. Vid en prövning enligt lagrummet skall det ske en sammanvägd bedömning av bland annat utlänningens hälsotillstånd, anpassning till Sverige och situation i hemlandet.

Det är den enskilde som har att visa att förutsättningar för uppehållstillstånd är uppfyllda. För att uppehållstillstånd skall beviljas vuxna personer av enbart medicinska skäl skall hälsotillståndet vara synnerligen allvarligt, vilket givetvis också måste vara tillfredsställande motiverat genom läkarintyg.

När det gäller barn behöver det inte vara fråga om en livshotande sjukdom för att uppehållstillstånd skall kunna beviljas. Faktorer som barnets framtida utveckling och livskvalitet skall också vägas in liksom möjligheterna till

vård i hemlandet samt de ekonomiska åtaganden som kan bli följden om ett uppehållstillstånd beviljas. Det är naturligt att ett barn i många avseenden snabbare anpassar sig till nya förhållanden, men ett barns anpassning till svenska förhållanden kan enligt förarbetena inte ensamt tillmätas avgörande betydelse. En samlad bedömning måste alltid göras (prop. 2004/05:170 s. 281).

Att ett barn som följt med sina föräldrar till Sverige följer med dem när de måste återvända till hemlandet kan inte i sig ses som något negativt för barnet. Förhållandet som sådant kan inte tillmätas större betydelse som grund för permanent uppehållstillstånd. Det kan inte sägas att det generellt skulle allvarligt skada ett barn i dess psykosociala utveckling att följa med sina föräldrar till ett annat land. I all synnerhet gäller detta när det rör sig om hemlandet. Avgörande bör vara i vilken grad barnet i sin psykosociala utveckling kan antas ta bestående skada av att flytta tillbaka till hemlandet, vilket skall särskiljas från de oftast tillfälliga påfrestningar som en flyttning till andra miljöer ofta innebär för ett barn (prop. 1996/97:25 s. 249 f).

För att göra en korrekt bedömning av ett hälsotillstånd är det nödvändigt att kunna ställa vissa krav på den utredning som förebringats och utformningen av de medicinska intyg som ges in. Migrationsöverdomstolen har i avgörandet (MIG 2007:15) konstaterat bl.a. för att ett läkarintyg skall kunna tillmätas något egentligt bevisvärde bör det innehålla uppgifter om läkarens tjänsteställning, varför intyget utfärdats, bedömningsunderlaget och vilka medicinska slutsatser som kan dras av detta underlag. Vid värdering av ett läkarintyg kan journalanteckningar vara av betydelse men fristående journalanteckningar helt utan koppling till ett läkarintyg har sällan något större eget bevisvärde.

Migrationsdomstolen konstaterar att det i målet inte givits in några läkarintyg men däremot journalutdrag beträffande Samuel Arustamjan och Haik

Danielian. Journalanteckningarna är inte kopplade till något läkarintyg. Migrationsdomstolen anser därför att journalanteckningarna i målet inte kan tillmätas något större bevisvärde vid bedömningen av huruvida synnerligen ömmande omständigheter föreligger.

Domstolen finner således vid en samlad bedömning av vad som framkommit beträffande familjens hälsotillstånd och då särskilt Samuel Arustnamjans och Haik Danielians psykiska besvär, deras situation i övrigt samt familjens vistelsetid i Sverige, inte kan anses utgöra sådana synnerligen ömmande omständigheter att de bör tillåtas att stanna i Sverige. Familjen Arustamjan/Danielian kan därför inte heller beviljas uppehållstillstånd med stöd av 5 kap. 6 § utlänningslagen. Överklagandet skall därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (Dv 3110)

Maria Hammarberg
rådman

Föredragande har varit Victoria Hoff.